

عنوان مقاله:

بررسی مساله حق تجمع مسالمت آمیز در اسناد بین المللی و نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در روانشناسی، حقوق و مدیریت فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

حمیدرضا زارع شیبانی - فارغ التحصیل رشته حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

خلاصه مقاله:

بی تردید درج حق بر آزادی تجمعات مسالمت آمیز، به عنوان اصلی مترقی در متمم قانون اساسی مشروطه در کنار حقوق و آزادیهای مصرح دیگر در آن قانون، در زمان خود، نوید بخش آغاز حرکتی نو و رو به جلو برای ملت ایران بود. این آزادی که در قالب تقسیم بندی آیزا برلین از آزادیها، میتوان آن را در زمره آزادیهای منفی دانست ، یعنی آزادیهایی که تعهد دولتها در مقابل دارندگان آن در اغلب موارد از جنس ترک فعل و یا به عبارتی عدم مداخله است ، به روایت اسناد بین المللی و آثار حقوقدانان، یکی از شیوههای بیان اندیشه تلقی گردیده و در نتیجه در قلمرو حق آزادی اندیشه و بیان نیز قرار میگیرد. حقی که برای تشکیل یک جامعه دموکراتیک امری حیاتی و ضروری تلقی میگردد. از این رو شایسته دیدیم که ابعاد اصل ۲۶ متمم را با توجه به اسناد بین المللی معیار و منقح در این زمینه همچون اعلامیه جهانی حقوق بشر و بالاخص میثاق حقوق مدنی سیاسی مورد مطالعه تطبیقی قرار داده است .

کلمات کلیدی:

تجمع مسالمت آمیز، حقوق بین الملل ، حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751389>

